

Bruselj, 15. november 2017
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 v zvezi z uporabo sistema vstopa/izstopa (prva obravnava) – sprejetje zakonodajnega akta = izjave

Izjava Komisije

Uredba o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa je skladna s kaliningrasko tranzitno shemo iz Uredbe 693/2003¹ v sedanji obliki.

Če bo kaliningraska tranzitna shema v prihodnosti spremenjena, bo Komisija zagotovila zakonodajno skladnost med temi pravnimi akti.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 693/2003 z dne 14. aprila 2003 o ustanovitvi posebnega Poenostavljenega tranzitnega dokumenta (FTD), Poenostavljenega železniškega tranzitnega dokumenta (FRTD) in o spremembah Skupnih konzularnih navodil in Skupnega priročnika, UL L 99, 17.4.2003, str. 8.

Izjava Avstrije

Avstrija zelo ceni intenzivna prizadevanja estonskega predsedstva za doseg širokega soglasja med državami članicami v zvezi s tem pomembnim vprašanjem.

Kljub temu pa organi kazenskega pregona še vedno nimajo zadostnega dostopa do sistema za za identifikacijo državljanov tretjih držav in drugih oseb, ki kršijo predpise. Upamo, da bo to vprašanje rešeno v okviru interoperabilnosti.

Z vidika učinkovitega sodelovanja med azilnimi organi držav članic pa bi bilo koristno, da bi dostop do sistema vstopa/izstopa zagotovili tudi azilnim organom. Nujno je treba zagotoviti učinkovito uporabo sistemov, kot je SVI, o katerem so potekala dolga pogajanja s številnimi finančnimi in kadrovskimi viri. Dostop azilnih organov do SVI zaradi identifikacije državljanov tretjih držav, pa tudi zaradi poenostavitve procesa in vračanj, bi pomenil bistveno dodatno prednost SVI.

Izjava Hrvaške

Republika Hrvaška podpira cilj te uredbe, tj. prispevati k izboljšanju in ohranitvi ugodnih varnostnih razmer na celotnem ozemlju Evropske unije, osnovni pogoj za to pa je med drugim boljši in bolj operativen nadzor zunanjih meja.

To bi bilo treba obravnavati kot cilj v najvišjem interesu državljanov Evropske unije, zato je po mnenju Republike Hrvaške nesprejemljivo, da na zunanjih mejah Evropske unije te uredbe ne bi uporabljali od samega začetka operativne uporabe uredbe, saj bi s tem po nepotrebnem in povsem neutemeljeno zmanjšali njen učinek. Poudariti je treba, da bi začetek veljavnosti sedanjega predloga uredbe pomenil začasno zadržanje veljavnega člena 6(1) Zakonika o schengenskih mejah in veljavnost določb Pogodbe o pristopu Republike Hrvaške, ki so sestavni del pravnega reda Skupnosti. Republika Hrvaška želi poudariti, da je Evropska komisija predvidela – kot je razvidno že iz naslova predloga uredbe – izvajanje uredbe prav na zunanjih mejah Unije in s tem enako obravnavo vseh držav članic.

Če ne bi enakovredno uporabljali uredbe za polnopravne članice schengenskega območja in tiste, ki bodo kmalu postale polnopravne članice tega območja, vključno z Republiko Hrvaško, bi to pomenilo, da bi temeljni cilj uredbe postal drugoten, poleg tega pa to ne bi le ogrozilo notranje varnosti v Evropski uniji in učinkovitega boja proti terorizmu, ampak bi bilo tudi negativno sporočilo za evropske državljane.

Z operativnega vidika bi neenakovredna uporaba te uredbe pomenila, da ne bi bilo mogoče registrirati trajanja bivanja državljanov tretjih držav, ki so prišli v EU za kratek čas, saj do VIS ne bi bilo mogoče dostopati prek SVI in torej ne bi bilo mogoče preveriti veljavnosti schengenskega vizuma. Ker Republika Hrvaška priznava ta vizum kot enakovrednega hrvaškim vizumom, bi se lahko zgodilo, da bi vstop na svoje ozemlje dovolila imetniku neveljavnega vizuma, ki potuje v schengensko državo, samo zato, ker ne bi imela dostopa do VIS prek SVI, kar sproža vprašanje, katera država članica bi bila v takšnem primeru pristojna za kritje stroškov vrnitve teh oseb.

Poleg tega v primeru neuporabe te uredbe v Republiki Hrvaški država ne bi mogla dostopati do operativnih podatkov v zvezi z osebami, ki pogosto prehajajo zunanje meje Evropske unije in schengensko mejo, vključno s potencialnimi teroristi in drugimi osebami, ki so sumljive z vidika varnosti.

Takšno neenotno izvajanje bi lahko povzročilo, da bi osebe, ki ogrožajo notranjo varnost Evropske unije, preusmerile svoje gibanje prek teh meja, na katerih se sistem ne bi uporabljal. Za Republiko Hrvaško bi to pomenilo preusmeritev na približno 1350 km zunanje meje Evropske unije, upoštevajoč tudi tretje države, v katerih je mogoče zaznati vse več nestrpnosti, radikalizacije in nasilnega ekstremizma, ki ga spodbuja tudi pojav tujih terorističnih borcev, ki se z vojnih območij vračajo v matične države, kar prav tako povečuje nevarnost terorizma v Republiki Hrvaški.

Poleg tega bi neenotno izvajanje te uredbe tudi močno vplivalo na pretok čezmejnega prometa, saj bi bile poleg že uvedenih sistematičnih kontrol namesto avtomatske obdelave potovalnih dokumentov potrebne ročne obdelave in s tem tudi več časa, s čimer je ogroženo ustrezno varnostno profiliranje potnikov s strani mejnih policistov.

Glede na navedeno si Republika Hrvaška, kot država članica z zelo dolgo zunanjo mejo, zelo močno želi, da bi našli način za uporabo te uredbe na vseh zunanjih mejah Evropske unije že takoj po njenem sprejetju, saj bi na ta način optimizirali osnovni cilj uredbe.
